

A jak to bylo dál

Ponurá sága o napadení sídelního hradu osady Zlatý klíč Fort Hazardu útočným komandem osady Island byla dlouhá léta pečlivě střeženým tajemstvím zlatoklíčáků a island'anů, předávaným výhradně ústním podáním osadním dětem za dlouhých zimních večerů. Řada trampských badatelů a znalců trampské mytologie vkradla se sice v rafinovaných převlecích - tu za civilního geometra, tu za polní myš, či za pravého trampa - do zšeřelých síní Fort Hazardu, aby zde se šíleným leskem v oku dopátrala se v osadních archivech faktů o legendární destrukci. Leč marně.

Teprve d'ábelský strůjce této akce - populární bard, majitel spisovatelství a skladatel ponurých trampských hymnů Kapitán Kid - neodolal časem při svých vystoupeních (se skromností pro něho tolik charakteristickou) zpestřit pauzy mezi hudebními čísly svěžím líčením příprav a vlastní realizace bájně exploze, takže díky jeho tvůrčí indiskreci není dnes již trampského lecha či bůjného trampulete, který by incident neznal do pikantních detailů. Dlužno říci, že do detailů, které často nejsou známy ani

K destrukci perníkového Fort Hazardu,
se kterým se Miki Ryvola chlubí na ohni Zlatého klíče,
však došlo a to hned následující den!

foto: Marek Kysilka - Fenik ©

očitým svědkům a pamětníkům, což lze přičíst na vrub Kidově básnické licenci. Domnívám se však, že čas již natolik zahladil šrámy v duších všech zúčastněných, že přišla chvíle sdělit jistě mile překvapenému trampskému národu, že D.F.H. (tedy Destrukce Fort Hazardu) měla své další - a nikoliv nevýznamné - pokračování...

Jak to tedy bylo dál? Pokořující, a jak musím uznat - skvěle provedený nájezd islandské destrukční tlupy zanechal tenkrát naši osadu v náladě farmáře, který dva dny před sklizní šokovaně zírá na kobylky, žeroucí mu úrodu. Srdečně a až příliš upřímně jsme se tehdy usmívali na čacké island'any do chvíle, kdy poslední voje s radostným máváním odpochodovaly z Hazardu. S posledním zábleskem naleštěných přilbic islandských vojínů

zmizel však i úsměv z našich křečovitě ztuhlých lící a byl vystřídán nelítostnou grimasou. "Pomsta!", hřmělo z mužných hrdel osadníků. "Pomsta!", volaly naše squaws. "Pomsta!", pištěla osadní děcka. Neprodleně zasedl osadní sněm. K večeru dospěl k energickému ortelu: naše potupa bude náležitě pomstěna!

V době historicky zcela krátké rozlétni se poslové, aby zabušili u dveří osadníků, kamarádů a spřízněných duší v celých Čechách a okolí s bojovým prohlášením, které začínalo dnes již historickou větou: "Akce Balíková smršť proběhne..."

A proběhla. Opustím nyní sloh milovaného Mistra Jiráska a budu líčit události ve stejném kvapu, v jakém se daly do pohybu. Nápad to byl celkem prostý: po uplynutí tří neděl, v den D, v hodinu H, mělo v patřičném odstupu (úměrně dle vzdálenosti od sídla Islandu a cpt. Kida v Ústí n.L.) přistoupit zhruba 100 kamarádů k poštovním balíkovým přepážkám a odeslat na Kidovu adresu balík s obsahem, který se zcela ponechával na fantazii toho či onoho odesilatele. V tištěném návodu bylo podrobně objasněno, že se nesmí zasílat předměty výbušné, nakažlivé či jinak škodící, což se nelibě dotklo zejména kamaráda prof. Křížka (vynálezce nafukovací přenosné totemové soupravy a jiných skvělých patentů), který hořel touhou odeslati kompletní šumavské mraveniště v bedýnce, opatřené stlačeným pérem z kanape, i kamaráda Eda, jehož sbírka protitankových min je pověstná... Dále bylo zdůrazněno, že zásilky nesmí obsahovati zejména předmětů hodnotných, ze kterých by se zrádní island'ané mohli radovat... Den D se blížil a osadnictvo se předstihovalo v přípravě balíkových orgií. Maně vzpomínám na kamaráda Fajfku, který využil své profese řidiče v mlékárnách a celé tři neděle vozil pod sedadlem krabici sýrů, takže těsně před kritickým dnem podařilo se mu dokončit výchovu červů, velikostí se blížících urostlé zmiji...

Nastal den D. Národ netušil, že na českých poštách se strhla smršť... A potom nastalo mrtvé ticho. Ubíhal den za dnem. S napětím hleděli osadníci na tichý telefon.

Přesně za týden zazvonil. "Tak už tý srandy bylo dost!!!", děl ponuře tramský bard a já pečlivě natrénovaně a nechápavě odvětil: "Jaký srandy??" V déle trvajícím Kidově monologu jsem se vzápětí ku své potěše dozvěděl, že smršť dopadla ve třech vlnách, místní pošta již odmítá dávat další lidi a mechanizaci na odvlékání desítek balíků, že sousedka, která za Kidovy nepřítomnosti přebírá jeho poštu, se fysicky i nervově zhroutila, že jenom z cihel, dodaných poštou, stačil již Kid provizorně opravit dva metry plotu, že... "Zkrátka dost, dost!!!", ryčela tramská legenda a já hynul rozkoší, neboť pomsta se zdála naplněna dokonale. Leč nebyl to ještě konec: druhý den již zmírajícím hlasem žadonil Kid o milost, neboť téhož dne se dostavil staříčkový majitel pouťových atrakcí a s nastavenou rukou žádal peníze za kolotoč a střelnici, kterou si Kid vyžádal na základě inzerátu, což vetchý komediant dokazoval vlastnoručním

Destrukce Fort Hazardu - 2. díl

Napsal uživatel Miki Ryvola
Pátek, 28 Červenec 2006 04:00

Kidovým dopisem. (Toto zpestření jaksi navíc jsme přidali v domněnání, že fádní tok balíků by Kida mohl omrzet již první den Akce.) Ranou z milosti pak byl telefonát z nákladového nádraží, kterým rozzuřený přednosta kategoricky žádal pana Velinského, aby okamžitě odvezl býka, který došel na jeho jméno, jehož krmení denně stojí 190,- Kčs brutto a který jim vzorně uklizené nádraží pozvolna mění v chlív...

Číše pomsty byla naplněna vrchovatě, pomstychtivost klíčáků ukojena bezezbytku. Odeslal jsem depeši Kidovi a sjednal návštěvu delegace Zlatého klíče k uzavření oficiálního míru a projednání podmínek další koexistence našich osad.

Kupodivu Kid reagoval až nápadně srdečně a mile...

Za týden vystoupila tedy z vetchého osadního fiakru před Kidovým sídlem delegace Zlatého klíče - muž v japonském kimonu (zastupoval zámořská dominia TOZK), muž v šortkách a tropické helmě (velitel výpravy), muž v koženém kabátě a olbřímích brýlích (osadní vozka) a šerif Zlatého klíče: oděl jsem se pro tuto příležitost do fraku, cylindru a šerifské hvězdy.

Kid nám radostně a s poněkud tuhým úsměvem vyšel v ústrety. V pozadí se chmurně rýsovaly vysoko narovnané zdi balíků a rozličných krabic.

Geniální ptákovina právě vstupovala do třetího jednání...

Dokončení příběhu najdete na FOLKtime příští pátek